

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
Az arany hajó szállodával szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

A néppárt programja.

Pécs, 1895. január 31.

Ismét egy nagy hazugsággal több van közéletünkben, mióta az Esterházy Miklós Móric gróf pártja megtartotta keresztelőjét.

Az elvek árulása révén létesült Tisza-féle fuzió szabadelvűnek keresztelte azt a kormány-pártot, mely folyton csak az egyéni és honpolgári jogok megnyirbálásán fáradozott és csaknem két évtizeden át a reakciót és maradiságot szolgálta, mignem végre két év előtt már-már a szétzúllás állapotába jutván, nagy hirtelen észébe jutott, hogy legalább az egyházpolitika terén értékesítse a „szabadelvű” firmát, de csak annyiban, a mennyiben erre hatalma megszilárdításához szüksége volt, mert a belpolitika és a közjogi kérdések egész mezején megmaradt a régi konzervatív irányzat ápolásánál, sőt ha lehetséges, még jobban a visszafejlesztés szolgálatába lépett.

A „szabadelvűpárt” legujabban találta ki csak azt a jelszót, hogy a 67-es kiegyezés örök időkre végső politikai ideálja a magyar nemzetnek, melyen változtatni, azon a nemzet jogai és önrendelkezése javára tágítani politikai bűn; a „szabadelvűpárt” programjában van az, hogy a közügyek intézésében való minden jogosítvány az államhatalom kezeiben összpontosítandó s a nemzet részvétele a közügyek intézése körül pusztán és egyedül a minden ötödik évben ismétlődő képviselőválasztásra szorítandó, persze oly választási rendszer mellett, mely a nemzet 15 millió tagja közül alig nyolcszáz ezernek ad szavazati jogot, de ezeknél is a meggyőződés szabad nyilvánítását a hatalom ezerféle eszközeivel nyomja el és ját-sza ki.

Ezt a pártot nevezik nálunk szabadelvűnek.

Jön most aztán egy másik pártalakulás, egy csomó gróf, kamarás, sőt egypár püspök is össze-szejjő fényes főuri termekben s megalakítják a „néppártot.”

Azok a főuri körök, melyek eddig a népet csak arra tartották jónak, hogy megmunkálja őríási birtokaikat, de jóformán még emberszámba sem

vették, mert hisz az ő felfogásuk szerint az ember a bárónál kezdődik, egyszerre a nép jólétének felvirágoztatásáért lelkesülnek és vállalkoznak rá, hogy megmentik a végromlástól még saját akarata ellenére is.

Jellemző felfogás mindenestre az, mely szerint az a nép annyira alsórendű lények tömegéből áll, hogy a maga erejéből és tudásából saját érdekeinek felismerésére sem képes jutni, hanem a palotákból várja megismertetését annak, hogy mire van szükség a kunyhókban.

Még ha nem ismerné is az ország ennek az újdonsült pártnak keletkezési történetét, rájönne mindenki, hogy itt be nem vallott, mert be sem vallható, célok leplezésére hamis, de hangzatos firmát kerestek, hogy a szerintük „buta népet” lépre csalhassák vele.

Ha végig tekintünk ennek a méltóságos és excellenciás „néppárt”-nak programjait, mindenütt látjuk kikandidálni a lólábat.

Itt van mindjárt az első: „Követeljük a kötelező polgári házasság- és állami anyakönyvvezetésről szóló törvények revízióját.” Helyes, ez oly követelés, mely helyet foglalhat egy politikai párt törekvései közt, de ez nem jogosítja fel azt a pártot, hogy magát „néppárt”-nak nevezze, mert ez a követelés, egyelőre legalább, nem a népe, hanem inkább a palotákban kísért.

A vallási jellegű programjait közül a katolikus autonómiát óhajtja nemcsak a „néppárt”, hanem minden katolikus honpolgár és alig csalódunk, ha ennek az autonómiának eddigi megakadályozóit éppen abban az illyen társaságban véljük felismerhetni, mely most a néppártot megalakítani segít.

Jönnek ezután a programban a nép számára készült mézesmadzag-pontok. A kisgazdák elhanyagolt érdekeinek védelme a szeszadó-, vám- és forgalmi politikában, a termények kedvezőbb értékesítésének kieszközölése stb.

Természetesen mindez a 67-es kiegyezés sértetlen fentartásával, mert a nagyuri alapítók fáznak ennek megbolygatásától, a nép pedig elégedjék meg a szép ígéretekkel, mert hogy a szeszadó-, vám- és forgalmi politika a kisgaz-

dák érdekeinek megfelelőleg módosuljon közjogi és közgazdasági függésünk mellett, melyet a 67-es kiegyezés inaugurált, azt talán még azokban a palotákban sem hiszik el, hol ezt a programot kovácsolták.

Egy csomó szociális és nemzetiségi izü programjait után végezetül jön a választási visszaélések orvoslása iránti kíváncsolom. Nagyon helyesen jegyzi meg a néppárt alapítói befejezésül: „Tudjuk azt, hogy a cenzus, a választókerületek beosztása és a választás körüli eljárás sok tekintetben ki nem elégítő és számos visszaélésre ad alkalmat”, mert ők ezt a multból bizony nagyon hitelesen tudhatják, hisz abban a táborban vannak azok, kik a kormány-pártot eddig minden választásnál támogatták pénzzel, hatalmi befolyással, illetéktelen kedvezéssel és jogtalan presszióval, szóval a népakarat hamisítatlan nyilvánulhatása ellen felhasználható minden erkölcs-telen eszközzel.

Nagyon örvendünk, hogy most már ők is orvoslandóknak tartják ezeket a visszaéléseket, de meg fognak bocsátani, ha nem bizunk annak az orvosnak ígéretében, ki maga szenved legnagyobb fokban abban a betegségben, melyből másokat akar kigyógyítani.

* Kis okok nagy következmények.

Egy hete tárgyalják már a Sándor-utcai színházban a kultuszminiszterium költségvetését. Napok óta sugnak-bugnak a honatyák, épp úgy, mint annak idejében a vallás- és tanulmányi-alapot képező milliók hollétéről, hogy a kultusz-budgetnek valami titokzatos háttere van. Ez pedig nem egyéb, mint két kis soroska, a mely a kultusz-tárca költségvetésében szerényen meghuzódik ilyenformán:

22. cím. A Nemzeti Múzeum levéltári osztályának kiegészítésére I. részlet 20.000 frt.

A vonatkozó indokolásban nincs megmondva, hogy miféle célra kell ez az évi 20.000 frt. Ez okozta a sugdosás okát. Tegnap aztán kipattant a titok, sőt egyik fővárosi lap részletesen foglalkozik is vele, ma meg a könyvnyomtatás felhivatalosok is bevallják, hogy igenis, a sugdosások birnak alappal és hogy ez a 20.000 dacára hogy a Wekerle-kormány bukásába került, de minthogy már megbűnhődtek érte, hát bi-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Maradj! . . .

Szerettelek szép ifjuságom
Rajongva, mondhatatlanul;
Hiszen a szív magasra törni,
Vágyódni kebleden tanul.
Most is hiszek, remélek benned
Vágyam, szerelmem mind tied . . .
Maradj! . . . a dal szavával esdek,
Mely kérve im' feléd siet.

Maradj! . . . derítsd fel újra arcom',
Gyujtsd dalra, tette lelkemet;
Takard be még a sirt virággal,
Mely minden álmat eltemet.
Szerettelek. Maradj velem hát,
Tavaszi multán is fény sugar:
Ragyogd be még ábrándvilágom;
Mint május első hajnalán.

Szigeti Károly.

Astarte.

Csodálatos, hogy manapság hat hó mulva minden özvegy asszony egyforma. Bájos és elragadó, egy ókori istennő és telhetetlen, mint a Moloch maga. Nézzük csak.

I.

Nemes szöpi és zalabéri Zalabéri Simon

meghalt. Meghalt ép úgy, mint más közönséges ember, ágyban. Talán kevesebb gondot vitt magával, mint mások, mert a szöpi és zalabéri birtokot hamarosan elköltötte, ami adósságot pedig hátrahagyott, azon törje más a fejét. A felesége alig tudott szólni a sirástól. Nem akart hallani semmiről, még az új gyászruha csábjai sem ébresztették fel húságát. De ez alak addig tartott, míg a koporsóra rásegeztek a födelet. Mikor künn állott a ravatal az udvaron, özv. Zalabéri Simonné csak szepegett a sok sirás után. Szemei be voltak esve az átvirrasztott éjszakáktól, haja mesterkéltnek látszott; arcán pedig ott fehérlett a rizspor, mi még ingerlőbbé tette a puha bársony arcot.

Az özvegy szebb volt, mintha bálba készült volna. Mig a pap és kórus százszor, százszor megunt gyászdalokat fujt, addig Laura zokogott, úgy hogy egész vizes lett a zsebkendője. A köny, a nehéz tömjénfüst elnyomta a rajta levő heliotrop illatot. A nagy közönség — mely mindenkit megajándékoz részvétellel, ha szép, cifra temetés van, aggódva sugdozott.

— Szegény asszony! . . . Hogy meg van törve . . . Nem éli túl!

Azalatt Laura már újabb hódításon törte a fejét. Az pedig könnyen megy a nőknél, ha szép fehér arcuk, s nehéz selyem gyászruhájuk van. Az egyik jól emeli a másik előnyeit. Neki volt mindakettő . . . Laura gyalog ment a koporsó után az első sarokig, s ott látta meg először Ákos Jenőt.

II.

Sokáig szerették nagyon egymást. Csaknem tíz hosszú hónapig. Már pedig ez szép idő még házas

feleknek is, hát még nekik . . . Jenő nem egyszer vetette fel a kérdést:

— S mondja édes, meddig fog még szeretni?

Olyankor az asszony örömtől csillogó szemekkel borult rája, s reszkető hangon önmagától is félve sugta:

— Örökké.

A férfi ilyenkor megcsókolta és ő látszólag nagyon boldog volt. Nem úgy Jenő. Az eltelt idő, a lassankint hidegülő asszony felkeltették benne a kétkedést, olyan spleen-féle fogta el, mintha érezte volna, hogy Laura nem szereti már oly melegen. Sokszor leült a sarokba, s töprengve beszélgetett önmagával.

— Vajon van-e okom arra, hogy ne higyelek, jogom arra, hogy hűséget követeljek? Kinek fogadtam én azt? Miként követeljek én cserébe valamit, amit még én sem adtam?!

. . . Az asszony sokszor elsugta nekem azt a szinpadit „a siring szerettek”-et, de mindig oly lassan mondta, mintha a megbánás ördöge leragasztotta volna nyelvét belső láztól kiszáradt szájpaddására. Vagy tán lehet, azért tevő csak így ezt hogy valamikor meg is esküdhessék az ellenkezőkre. Vagy csak azért, hogy ő maga sem hallja meg!

Mikor végét érte az efféle filozofálás, egész napját elrontva látta, minden csak ingerelte. Legjobban pedig az, ami máskor legnagyobb öröme volt. A most elhangzott „örökké” nem cikázott lelkén keresztül. Érezte, hogy a nyugalom, mely szívében honol, a kihűlt világ fagyos jégpáncélja. Aligha is fog többé felolvadni. Nem ült le bölcsekedni a kedvessé, hanem erőteljesen szólt a nőhöz, ki éppen kanári madarát készült etetni.

zony csak mégis ben fog maradni a költségvetésben és remélhetőleg egyhangulag megszavaztatik. Ennek a 20.000 frtos tételnek pedig következő a histórikuma:

A Wekerle-kormány ezt a 20.000 frtot öt egymásután következő évben szándékolta megújítani és így a 20.000 frt tulajdonképpen százezer forint, mely összeggel a Kossuth Lajos hagyományát képező fontos iromány és okmány gyűjteményt vásárolták meg a nemzeti muzeum számára. Felfogásunk szerint Kossuth Lajosnak, Magyarország egyik legnagyobb történelmi alakjának irományait a magyar Nemzeti Muzeum számára megvásárolni nem bűn, még csak nem is véték, sőt kétségtelenül hazafias cselekedet, miért került hát a Wekerle-kormány a világosságot, miért dolgozott a kulisszák mögött, miért állította be rejtett czim alatt ezt a költségvetési tételt? Wekerle Sándort kétféle tekintet vezényelte akkor, mikor így cselekedett. Az egyik alkotmányos gyakorlaton alapszik és a következő: A kormánynek nincs jogában négy ezer frtnál nagyobb fizetéssel bíró tisztviselőt teljes fizetéssel nyugdíjazni, a nyolczadik díjosztályon felül valakit kinevezni, 1000 frtnál nagyobb állami segélyben valakit részesíteni, és 25 ezer forintnál nagyobb beruházásokat illetve vagyon elidegenítést eszközölni — Ő felsége a király előzetes tudomása nélkül. Wekerle Sándor azonban tudta, hogy a kormánynek sok kellemetlenséggel járna tudomásra hozni, hogy most elengedhetlenül szükséges Kossuth Lajos iratait megvásárolni, de a fenti alkotmányos gyakorlatot is ismerte és így tagadhatatlanul nagy furfanggal a 100.000 forintot felaprózta öt 20 ezer forintos részre, azt egy semmit mondó czimen felvette a költségvetésbe, s így elkerülte azt a kellemetlen percet, hogy a királynak tudomására hozza, hogy a magyar nemzet nevében megvásárolta Kossuth Lajos valóban értékes irományait. Mivel azonban ez a dolog ő felsége tudomására jutott, Wekerlének és társainak menni kellett. Ime, már másodszer is a legnagyobb magyar, most már holta után okozza a kormány bukását. Bizonybizony, komédia a mi egész alkotmányosságunk, önrendelkezési jogunk, és csak a fölött csudálkozunk, hogy még mindig kaphatók magyar emberek, a kik újból és újból vállalkoznak eme komédiák eljátszására.

Baranya vármegye és a millenium.

(Kép a közigazgatás menetéből)

Naiv lények vagyunk mi, falusi emberek. — Mi, a mit olvasunk, komolyan is veszszük, sőt kiszínezzük. Azok közé tartozunk, a kik, ha a közélet parazsa ottan ottan lobbot vetni látszik, elkezdünk lelkesedni, szintugy megirigyeljük azokat, kik a közélet focusai körül, a bűvös láng közelében melegülhetnek. — Minket pl. a nemes vármegye egy-egy lendületes határozata, egy Kossuth-kép vagy milleniumi festmény tárgyában (hogy a miholjái furcsa hidat ne is említsem, melyre egyszer 12000 frtot is csak miniszteri parancsszóra és koldus-alamizsnaként dobunk, mert érdekünk nem képezi; máskor meg a kilométerek nagy száma

— Laura!
— Hallom, édes,
— Mondanék magának valamit, azt hiszem örömet szerzek vele mindkettőnknek.

— Ugy?
— Váljunk...
Az asszony fehérebb lett, mint azon a temetésen. Szemei rémülten, gyorsasággal forogtak üregeikben, kezeit ijedten szorította ököibe... A kis kanári hangos surranással rebent a kalitka másik oldalára.

— Hát ezt érdemeltem én meg?!
Az asszony utolsó eszközához nyult! — Sirni kezdett. Jenő majdnem elérzékenyedett, mert érezte, hogy tiz hónapi forró szerelem után mégis csak nehéz a válás, ha még annyira óhajtja is azt. De tartotta magát. Odament Laurához és gyöngéden simította meg haját.

— Ne sirjon édes. A sós könyvek legfeljebb elveszlik szemei fényét, ép úgy, mint a nagy ebédő asztalnál... Maga még fiatal, szép és találni fog vigaszt, kárpótlást eleget.

— Soha!
— Ej dehogy nem!
Jenő itt nagyot sóhajtott:
— Laura, én már nem birom, valóban nem birom. Az én vérem más, az öné is más. Magácskának minden ize, minden porcikája tele van izzó szenvedéllyel, duzzadó erővel, ön nem él mással, csakhogy élvezzen, s minél boldogabbá tegye azt a rövid, s mégis hosszú utat, mely a bölcsőtől a temető kapuig vezet.

Az asszony megmerevült, Jenő folytatta.
— Lássá, én más ember vagyok. Nekem az optimizmus mellett nagy ideáim is vannak. Kedélyem zárt és ismeretlen, mint az északi sark, hova hiába fut a kutató emberi elem, hiába küzd a száraz gőz

végett S betűvé kanyarított vasutal kapcsolatban, már százezer forintot is kitörő lelkesedéssel szavazunk meg, mivelhogy ugyanazon hid megyénk életérdekét, a hadászat bázisát, sőt a haza üdvét képezi!! igazán hangulatra kelt s szinte irigyeljük nagyjainkat, kik erőfeszítés nélkül tehetik le a dozataikat a közügy oltárára.

Azonban el is feledjük az ügyet; megcsinálják azt nálunk nélkül is. — Legalább azt mutatja az a körülmény, hogy a nagy közönséget lelkes felhívással nem zavarják. — Azaz, hogy... a napokban a bíró állit be hozzám, szépen elkészönve s kedves egészségemre kívánva az „éccakai nyugodalmat, ha vót“, miközben egy darabka papirt huz elő szégyenkezve a mándli zsebéből: „tessék!“ — mondja — „nem tudom kivenni, mi légyen.“ — Hát — kérem — az egy sűrűn rubrikázott nyomtatványnak ivrétben kereszthe metszett darabja volt, melyen elnagyolt kézírással a bírónak kötelességévé tételnek a következők:

1. A Milleniumra megyénk területén lejátszó-dott valamely nevezetesebb esemény megfestetését határozván el a megye közgyűlése, ez ivet vigye el ezekhez és ezekhez, valamint a jobb módu polgárokhoz, stb.

2. A község részéről irjon alá 4 forintot, s mindezeket az ivvel együtt hozzám f. hó 29-ig multhatatlanul hozza (vagy küldje, a szavakért nem kezeskedem) fel. — Aláírva: mb. N. N. s jegyző.

Magyaráztam aztán a bírónak, hogy a cél szép és nemes; Baranyamegye, mely történetünk oly nagyszerű mozzanatai által van az emlékezet tábláján feljegyezve, épen nem vonhatja ki az ezeréves ünneplésből magát, s jó hazafi e célra bizonynyal örömmel fog is áldozni, ha a vármegye kebléből, lelkes fejeitől jó buzditó fölhívás hiteles, számozott aláírási ivek kapcsában; ellenben elhasznált papirdarabokra hatodik kézből kibocsátott, odavetett jegyzetre nyitni nem szokás, így kérni sem illő. — Kérje a vármegye által kibocsátott ivet s azt hozza el, s akkor adjon a község is nem a mennyit a s. jegyző ur megenged, hanem a mennyit hazafias érzete sugall.

Ez történt jan. 25 én, tehát 4 nappal a szigoruan előirt végbátaridó előtt. — A bíró elkészönt. Azt hittem, hogy ugy járt el a dologban. De nem. — Most jön a java!

A bíró népgyűlést tartott, (nb. mindent népgyűlés végez, a községi törvény nagyobb dicsőségére.) — Hallottam aztán tekintélyes képviselőktől, hogy a közgyűlés (azaz népgyűlés) megállapította, miszerin a Wilmos (Millenium) főherceg szobrára gyűjt a jegyző adakozást. — Micsoda? kértem, el is feledve, hogy a kettő közt összefüggés lehet. „Hát nem olvasta kigyelmed?“ — folytatja — „a ki a lóról lebukott; csodálom, hogy kigyelmed az ujságból ne tudná, benne van a komáromi kalendáriumban.“ — Ők nem hittek az én — a bíró által talán rosszul értelmezett — magyarázatomnak, hanem az írásból Wilmost (Millenium) olvastak ki.

Hát ez eleitől végig megtörtént. Ilyeneknek pedig megtörténni — ilyen jól adminisztrált vármegyében — nem lenne szabad. Azért van a vármegyé-

a villanyról. Megtörik, mire célhoz érne... Egy önfelédtt pillanatomban nem gondolkoztam... Akkor aztán megesezt, hogy... Ejh!... oh hiszen legjobban tudja. Akkor még reményeit, vágyait is betölthetni hittem. A tompulni kezdő elme mellett a mulékony porhüvely is roskadozni kezd. Vége!

Laura a beszéd alatt fölemelkedett. Mередten a levegőbe bámult, majd mint kigyó szivta Jenő ajkát, ennek nyakába kapaszkodván, mint a telhetetlen, a százkaru polyp. — Nem, nem, maga nem fog elhagyni. És egy hosszú, őrjöngő beszédbe kezdett, melynek végén már csak hörgött.

III.

Jenő jól sejtett. A tiz havi féktelen tobzódás ágyba döntötte. Ő ápolta. Mikor néha néha kezébe vette Laura fényképét, meg a sok mindenről beszélő tükröt, fanyar mosolyra fakadt.

Nevetni nem bírt, mert ilyenkor hörgő melle isszonyatosan fájt.

— Ne fárasztza magát, — szölt Laurának. Laura nem tágitott. Egyszer Laura az előszobában megostromolta az orvost.

— Meddig élhet Jenő, doktor ur.
— Három napig.
— Tovább nem?
— Nem!...

A beteg nyugtalankodott.
— Laura!
— Nos?
— Ugye maga még szeret?
Az asszony átkarolta Jenő nyakát. Pedig a sorvadó férfi undorral töltötte el.

— Hogy ne szeretném édes...
Lehajolt a beteghez, aki egy erős köhögés után kilehelte utolsó lélegzőtönét. Csak szeme maradt nyitva...

Moloch isten orgiát ült...

nek jeles tollu főjegyzője, ékes szavu fő- és alispánja, hogy a hol a hazafiúi érzelmek hurjait kell megpengetni, azt senki fiára ne bízzák, hadd legyenek azok csak közvetítői, nem pedig helyettesítői az intéző férfiak eszméi fellobbanásának. — Majd ők tudták volna, hogy a néphez a maga édes magyar nyelvén, nem pedig a hirlapi korcsnyelven kell szólani. — A szívhez, józan érzéshez és értelemhez, nem pedig a szolgál engedelmességhez fordultak volna.

És elvégre is lehetetlen hinnem, hogy ha a vármegye e szép célra nyilvános gyűjtést eszközöl, tiszta papírra nyomott gyűjtő ive ne lenne s csodálom, hogy a vidéki lelkes gyűjtés céljaira bőven ne bocsátott volna a közigazgatás végső szerveinek is rendelkezésére. — Ám, ha nem hozzáértő üti meg a hurt, ha legjobban legyen is hangolva, hamis hangot ad. — Én elhiszem, hogy a kép e nélkül is meglesz (ha más nincs, ott a pótdadó, ez a jámbor fejős;) de hát falusi gondolkozásom azt sugja: szebb lett volna, ha közérzet fellángolása hozta volna létre.

T ö m j é n e z ő .

H i r e k .

Pécs, 1895. január 31.

Farsangi naptár.

- febr. 1. A pécsi vasúti munkások bálja
Gavotte és menuette társaság táncestélye a kaszinó nyári helyiségében.
2. B. sellyei olvasókör estélye
Pécsi munkásképző egyesület bálja
Helyőrségi tisztí estély.
6. Vöröskereszt egyesület álarcos bálja
7. Pinczér-bál.
9. Veterán bál.
A délutáni társaság estélye a kaszinó nyári helyiségében.
A pécsi toron-egyesület jelmez-estélye.
14. Polgárbál a „Hétfédelemben“
16. Kaszinó-bál.
Herczenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.
23. Őnkéntes-bál.

— (Esküdtészi tárgyalás.) Kopáry Gyula báttaszéki lakosnak Pápa y Géza ugyancsak báttaszéki lakos és ottani jegyző ellen, becsületsértés és rágalmasz miatt indított sajtóperében a pécsi kir. törvényszék a tárgyalást február hó 23-ára tüzte ki; mire vonatkozólag a polgármesteri hivatalból ma bocsátattak szét a meghívók az I-ső negyedben fungáló esküdtetteknek.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A pécsi asztalosok szak-, és segédmunkások szak egyesületének alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta azell a záradékkal, hogy az egyesületi gyűlések és összejövetelek korcsmákban s más hasonló helyiségekben nem tarthatók.

— (A városi gazdasági bizottság) jó hosszú ideig ülésezett tegnap délután. A köveztvám bírók abbéli kérelmükkel, hogy a vámházak még távolabb helyeztessenek el a várostól, elutasítandók. Hasonlóképpen járt Skoff tanárnak az az indítványa, hogy a Meesek derekát párhuzamosan huzadó árkokkal vizgyűjtővé kellene átalakítani, hogy a viznek beszűremkedése így mesterségesen is előmozdítottassék. Mutnyánszky indítványa a városi erdők kezelésére vonatkozólag agyonbeszéltetett és így ebben a tárgyban azt határozták, hogy majd máskor fognak határozni.

— (A „Pécsi Dalárda“) február hó 13-án (szerdán) tartja a színházi vigadóban ez évi első alapszabályszerű dalyestélyét. Az estély műsora: 1. „A havasi gyopár“ dalmű nyitánya Komzaktól, nagy zenekarra. 2. „Orbán“ férfikar Poldini Edétől. 3. „Holdvilág“ férfikar Abt-tól. 4. „Epilog“ férfikar tenor és baritonszólvól, Gaal Ferencztől. 5. „Népdal-egyveleg.“ Férfikarra átirta: dr. Horváth Ákos. Enek után a 44. ezred zenekar zenéjére tánc. Kezdeté esti 8 óraker. Bejárat a Percel-utca felől.

— (Szólóajtási tanfolyam.) A szólók ujáteremtésének könnyebb eszközölhetése végett, amint már jeleztük, szólóajtási tanfolyamok rendeztetnek a filoxera pusztította vidékeken. Gábor József borászati felügyelő most, hogy Kaposvárott hasonló irányu működését befejezte, Pécssett folytatja február hó 4 étől 16-áig mindennap reggel 9 től 11 ig és d. u. 2—4 ig, a szigeti külvárosi Hirschfeld-féle söresarnokban, mire nézve az érdeklődők figyelmét ismételten felhívjuk.

— (Bíróválasztás Szegzárdon.) Mint már megirtuk, Takler József szegzárdi bíró négyszer mondott le állásáról, s lemondását felettes hatósága végre el is fogadta. Az így megüresedett bírói állás f. hó 29 én (kedden) töltetett be. A választás iránt a rossz időben is, nagy volt az érdeklődés. Pesthy Elek főszolgabíró reggeli 8 óraker hírdette ki, hogy Grószbauer Ferenc másodbíró és Zsigmond Ferenc bírtokost kandidálta, kik közül az egybegyűlt választók egyhangulag Grószbauer Ferencet választották meg. Az így megüresedett II. od. bírói állást legközelebb töltik be.

— **(A pécsi egyházmegye címtára.)** A pécsi püspökség hatósága alá tartozó egyházmegye minden második, azaz minden páratlan számú év elején ugynevezett „Schematismus“-t ad ki, melyből adjuk a következőket. Az egyházmegye hatásköre kiterjed Baranya és Tolnavármegyére, Somogy megye egy kis töredékére s Slavonia 13 plebániájára. Kerületi esperesség van Baranya és Somogyban 13. Slavoniában 2, Tolnamegyében 7, összesen 22. Ez esperességi kerületekben van 171 plebánia, 6 curatori lelkész állás és 81 káplán. A kath. hívek száma Baranya, Somogy és Slavonia területén 191.451, Tolnamegyében 170.450; összesen 461.901. Különböző vallás felekezeti hívek száma 167.342, vagyis az egyházmegye területén az összes vallás felekezete 629.243 lélekszámot képviselnek. Tartozik az egyházmegyéhez két valóságos és 19 címzetes apát, két valóságos és 5 címzetes prépost, 10 káptalani tényleges és 6 címzetes kanonok. Főesperes van kettő A plebániák adományozása különböző kegyuraságok közt oszlanak meg. A pécsi püspök 48 plebániára nevez ki. A tudomány egyetemi vallás alap 19, a tanulmányi alap 4 és a zágrábi vallás alap 2 plebániára jogosult plebánost kijelölni, melyeket a vallás- és közoktatási miniszter szokott eszközölni. Ezekon kívül ide nem számítva a káptalan, székesegyház és seminarium kegyuri jogait, legtöbb magán patronatusi joggal bír Esterházy Pál herceg 18 plebániára, Albrecht főherceg 10 re, herceg Montenuovó 5 re, Schaumburg-Lippe herceg 3 ra, Apponyiak 9 plebániára, özv. Majláth grófnő 5, gróf Norman Rudóif és Gusztáv 5, br. Puchner Hannibal 2, Jánosi Engel 2, az üszögi uradalom 3, a bécsi Tereziánium 3 és Pécs szab. kir. város 2 plebániára jogosult a kinevezés előterjesztésére. Theologiai tanár 4 van és theologus 58 D u l á n s z k y Nándor a 76 ik pécsi püspök, ki 18-ik éve áll az egyházmegye élén. Róm. kath. iskola a székesegyházi főesperességben 246 és a tolnaiban 108, összesen 354 van. Az összes tankötelesek száma 59 026 és az esperességek kötelékében 540 r. k. tanító működik.

— **(Kaas Ivor báró Bonyhádon.)** A bonyhádi ellenzéki választók Kaas Ivor bárót léptették fel Perczel Dezső belügyminiszter ellen. Kaas báró kedden nagy hatással tartotta meg programbeszédét választói előtt, kik felette nagy számban jelentek meg Lambrech földműves gazda elnöklelte alatt. A kormánypart óriási erőfeszítéseket tesz, és a jegyzők a legnagyobb kortesek minden egyes községben. Maga a szolgabíró a programbeszéd megtartását is meg akarta akadályozni. Az etetés-ítatás és vesztegetés, szóval a kormányparton divatozó özszes alkotmányos választási eszközök napirenden vannak és így természetes, hogy az izgatottság a kerületben óriási mérvet öltött. Az ellenzék azonban nem enged magát megrémíttetni és feltétlenül bizva erejében, minden vonalon felvette a küzdelmet. Kaas Ivor báró sorra látogatja egy kocsisor által kísérve az egyes községeket s mint értesülünk, mindenütt a legnagyobb lelkesedéssel fogadják a kiváló publicistát. Kedden Czíró és Morágy községekben fordult meg a bonyhádi kerület ellenzéki képviselő-jelöltje. Mindenesetre erős küzdelem lesz a február 4-iki választáson és ha az erőszak még a megszokott határokat is túl nem lépi, úgy valószínűleg Kaas Ivor báró neve fog győztesként az urnából kikerülni.

— **(Pompás jégpályát)** rendezett be a városgazda a belvárosi templom mögött a főtéren. Valami adáz lelkű emberek megirigyelték aztán a gyereksereg csuszkálási multságát, ma reggel aztán finom homokkal hintették be a városgazda gondos figyelme következtében keletkezett jégpályát. De hát nem azért gyerek a gyerek, hogy ne volna magához való esze; segítettek ők az állapoton. A szomszédos sekrestyéből seprüket hozták elő, pompásan eltakarították a pályát s most övük a világ. Még a városgazda is örömet fogja lelteni ebben a vig multságban, ha elmegy. Figyelmeztetjük azonban, hogy valahogyan fel ne vágassa a jégpáncélt, mert a nebulók összeküdték, hogy a ki ezt meg találja cselekedni, megdöböljék — hógolyóval.

— **(Uj pénzintézet a vidéken)** A „Vilányi Takarékpénztár Részvénytársaság“ cég alatt alapítandó pénzintézet részvényesei jan. 30 án alakuló közgyűlést tartottak. A gyűlés eredménye az, hogy megválasztottak 7 igazgatósági, 7 választmányi, 3 felügyelő bizottsági tagot s 1 póttagot. Kibocsátottak 1000 darab 50 ftos részvényt, melyekből 700 elfogyott s egyuttal mindjárt 5000 ft készpénz folyt be. Két havi terminust kötöttek a hátralevő 300 részvény eladására, s akkor mi sem áll utjában annak, hogy Villányon takarékpénztár ne legyen. Az egész vidéken nagy érdeklődéssel vannak az ügy iránt.

— **(Ki a legény a csárdában?)** Még múlt évi novemberben találkoztak a hirdi korezmában Varga István, Neperga Ferenc és György, meg két Dobszai János és Horvát Mihály, valamennyien borszállítmányuktól szabadulva, egy kis itókára tértek be a korezmába. Lassacskán aztán borközi állapotba kerültek és elkezdtek boszantani az erejéről

hires Neperga Ferencet, a kiról apósa Varga István azt állította, hogy akár az egész korezmát képes kitisztítani. „Nem lehessen az!“ „Szeretném látni!“ mondogatták a többiek s Nepergának meleg lehetett a füle töve, mert a kocsi-villával úgy vágta fejbe Dobszait, hogy menten összerogyott. E miatt ült tegnap törvényt a pécsi kir. törvényszék, és Neperga Ferencet halált okozó súlyos testi sértésért hat évi fegyházra, Varga Istvánt pedig bűnrészességért egy évi börtönaire ítélte. Felebbeztek.

— **(Az mindegy.)** Beállit a paphoz a subás atyafi odaad neki egy ezüstforintost és így szól:

— Legyen szives, plébános ur, ezért misét szolgáltatni.

— Jól van fiam, de mi célra?

— Hogy pörlekedő szomszédomat az ördög vigye el.

— Hja, fiam, ilyen misét én nem mondhatok, mert mi az ördögökkel nem állunk közösségben, csak az angyalokkal.

— Akkor csak tessék misét mondani. Nem bánom, ha az angyalok viszik is el. Csak aztán vigyék!

— **(Hitoktatók sztrájkja Szegzárdon)**

Hogy a lovasuti kocsisok és egyéb kézzel lábbal dolgozó nyomorult és ekkeseredett emberek sztrájkolnak, azon már nem csak az újságolvasók nem csodálkoznak, de még mi, újságírók sem, a kik napról napra annyiféle sztrájkról adunk számot. De hogy a sztrájkolás már a hitoktató lelkészeknek is alkalmas fegyverül kínálkozik, az nemcsak új, de eiszorító jelenség is, és eszünkbe jutattja a nagy Madách esz-kimőjét, a ki éhséggel küzdve, áliati kapzsisággal így beszél: „Uram ha isten vagy: add, hogy több foka legyen és kevesebb ember.“ Nem akarjuk elhinni, hogy a szegzárdi hitoktatók baján ugyanaz az eszköz volna hivatva segíteni, a mi az elégedetlen gyári munkások tömegén. Az eset részletei különben a következők: Még a múlt évben történt, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy az iparos tanonciskolában is kell legalább heti egy órában a hittant tanítani. A különböző vallásfelekezetek lelkészei a tanév elején meg is kezdték a hitoktatást, természetesen abban a hiszzenben, hogy ezért bizonyos díjazásban fognak részesülni. A tiszteletdíjra azonban hiában várakoztak, mert arról még maga a kir. tanfelügyelő sem tudott kellő felvilágosítást nyújtani s most elhunva a várakozást, beszüntették a hitoktatást mindaddig, míg az iskolaszék nem intézkedik a remélt tiszteletdíj kiszolgáltatása iránt.

— **(A tüzoltó bál),** mely január 26 án folyt le és 295 ft 70 kr bevétel és 176 ft 18 kr kiadás mellett 119 ft 52 kr tiszta jövedelemmel zárul. Felülfizettek: Fürst Gyula a „Riunione Adriatica“ főügy-nöke 10 ft, Cseh Sauska Mária, Lütke József, Erreth Kálmán, Keresk. és iparkamara, Cs. Schapringner Gusztáv, Schöber István, Vaszary Gyula, Légszszgyár igazgatóság 5—5 ft, Scholtz Gyula 5 ft 60 kr, Engel Adolf és fia 3 ft 50 kr, ifj. Piribauer János 3 ft, Hoffmann Lajos 2 ft 40 kr, Megyeri János 2 ft 40 kr, Türkau Julianna, Krausz Mórné, Nick Károly, Mandelbaum Sándor, Szabó Sándor, N. N., Jusztus Miksa 2—2 ft, Gantner Ferenc, id. Rupprecht, Ludwig Károly, Zsolnay Miklós, Szikorszky Tádé, Mattyasowszky Jakab, Marx Nándor, Trebitz Ottó, Dollinger András, Sperl Vilmos, Spitzer Béni, Wachauer Károly 1-40—1-40 kr, Özv. Tausz Vilmosné, Tauszig Zsigmond, dr. Miltényi Miklós, Gyimóthy Gyula, N. Gadó József, dr. Tolnay Vilmos, Szabó János, Kreineisz Gáspár, Dorn Lajos, Reinfeld Imre, Erreth János, Taizs József 1—1 ft; Rupprecht István 90 kr, Horváth Pál, Novák János, Gyenis Ferenc, N. N. 50—50 kr, Zsilinszky 60 kr, dr. Kaufer Jenő, Fektér Ferenc, dr. Girardi József, Göbel Kálmán, Schlesinger Mór, Hillebrand Ferenc, Rostás Géza, Madár István és neje, Donner József, Majorossy Imre, Werkmeister János 40—40 kr, Büche Ferenc 30 kr. A felülfizetések e szerint összesen 118 ft 30 kr-ra ruktak, mely összeg felszerelési költségekre fog fordíttatni.

— **(Hirlap monopolum)** Ne tessék megijedni, nem újabb Haas & Deutchok-ról van szó, és nem is valami áruba bocsátott elvekről és meggyőződésekről, csupán csak azt a körülményt jelezzük, hogy Pécs város területére nézve a fővárosi lapokat illetőleg az egyes számonkiut való kizárólagos elárúsítást holnaptól kezdve Fränkl Sámuel, mint az „Első magyar csomagszállító vállalat“ megbízottja fogja eszközölni, a mely részvénytársaság tudvalevőleg már Magyarország több városában is hasonlóképpen rendezte be a lapok elárúsítását. Persze azért nincs kizárva, hogy más eddigi elárúsítónál ne szerezhesse be a közönség kedvelt lapját; mert azt hisszük, Fränkl úr szivesen bocsát annyi példányt az illető elárúsítók rendelkezésére, a mennyit csak kívánnak.

— **(Nyilvános számadás.)** A mészáros és henteseknek f. hó 26 án rendezett bálja alkalmával felülfizettek: Erreth János orsz. képviselő 5 ft,

Ratkovics Ferenc 10 ft, Köröszts Imre 5 ft, Baka Sándor 1 ft 50 kr, Horváth István 1 ft, Novák János 2 ft 50 kr, Lövy N. 1 ft, Daics Ádám 1 ft, Perlt Ferenc 50 kr, Jelinek Ferenc 1 ft, Eibert József 2 ft, Benczenleitner Nándor 1 ft, Benczenleitner Lajos 50 kr, Tarr Ferenc 50 kr, Gadó András 1 ft, Papp András 1 ft, Gazdag István 2 ft 50 kr, Piribauer János 1 ft, Petrovics Ferenc 1 ft, Csonka István 50 kr, Szabó Ignác 1 ft, Marton Ferenc 1 ft, Dobszay István 1 ft, Horváth János 3 ft, Brunner Károly 3 ft, Reinvein Béla 1 ft, Kovácsics János 3 ft, Taizs József 1 ft, Opermann Mihály 1 ft, Guth Márton 1 ft, Dorn Lajos 1 ft, Paulovics István 50 kr, Tek. Vaszary Gyula 2 ft, Caerta Vincze 1 ft, Dolinger András 1 ft, Havas János 1 ft, Donner József 50 kr, Romecek János 40 kr, Vörös György 50 kr, A Kaposvári Mészárosok és Hentesek társulata 5 ft, Schmelcz Ferenc 5 ft, Grauman János 5 ft. Összesen: 78 ft 40 kr. A felülfizetésekkel együtt a tiszta jövedelem 293 ft 25 kr, kiadás 243 ft 25 kr, maradt tehát 50 ft, mely összeget a pécsi Kossuth-szobor alapjára a segélyző egyletnek a rendezőség már átadott.

— **(Szállítási kedvezmény.)** Mint a kereskedelmi miniszteriumból közlik, tekintettel az egész országban észlelt nagy takarmányzükségletre, további intézkedésig a széna és más szálas takarmányok vasuti viteldija tetemesen leszállított, ha azok egész kocsirakományban, préselt állapotban adatnak föl bármely hazai állomásra.

— **(A pécsi Kossuth-szoborra befolyt adományok.)** Folytatólagos kimutatása a kölcsönös segélyző egyletnél elhelyezett összegekről. (Folytatás.) Németh József ur ivén: Sipőcz István 25 ft, Dellimanics István 5 ft, Dr. Höbling Miksa 5 ft, Czirer József 15 ft, N. N. 5 ft, özv. Nagy Józsefné 5 ft, Szeifricz Antal 5 ft, Kammerer Ferenc 5 ft, German Ferenc 5 ft, Dr. Egry Dezső 5 ft, Szikszay J. 2 ft, N. N. 2 ft, Lütke József 5 ft, Németh József 6 ft 70 kr, Apácza-uteza 6. szám tulajdonosa 5 ft, Felső eőri Nagy Ferenc 5 ft, Girardi Teréz 2 ft, özv. Ruvald Alajosné 50 kr, N. N. 50 kr, Friedmann S. 30 kr, Dobszay István 1 ft. Összesen 110 ft. Tamássy Ferenc ur ivén: ifj. Petrovics István 2 ft 10 kr, F. B. 4 ft 70 kr, Lengváry Lajos 1 ft, Tamásy Anna szül. Dobszay 20 ft. Összesen 27 ft 80 kr. Rauss József ur ivén: Rauss József 2 ft, Kiss József 1 ft, N. N. 30 kr, Katits István 1 ft, Horváth György 20 kr, Reider Gyula 20 kr, Kaszapovits István 50 kr, Martinkovics N. 4 kr, Matiovics Pál 1 ft, Lesnyik György 10 kr, özv. Stenitzné 50 kr, Gábel István 20 kr. Összesen: 7 ft 04 kr. (Folyt. köv.)

Legszebb kivitelű valódi ezüst, vagy aranyból kimetszett dombormű monogramok és egyéb ékítmények ezüst, arany tárgyakra, valamint börtérszák és albumokra **Schönwald Imre** ékszerész, saját vésnöki műtermében legszebben, gyorsan s jutányos áron készíttetnek.

Schönwald Imréné
Pécsett, Király, fő utca a hatyru épületben.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 31-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) A kultusz vitának vége van — de csak általánosságban. A mai nap első szónoka Márkus József volt, a kit Dégen Gusztáv követett. Harmadiknak Wlassich Gyula miniszter kérekedett föl, a ki összegezte a vitában felhangzott érveléseket és jól rosszul válaszolt rájuk inkább frázisokkal, mint argumentummal. Közki-vánatra öt perc szünettel tisztelték meg, mint a kabinet legnagyobb szónokát.

Szünet után személyes kérdés címén Kovács Albert vágott vissza a miniszternek. Utána Drakulics Pál a nemzetiségek bántalmazásáról, meg a Bonyhádon szeltére üzött választási visszaélésekről beszélt.

Asbóth János éles szatírval vázolta, hogy Krassó-Szörény megyében a szászudvari magyar iskolát annyira mellözi a kormány, hogy az ottani magyar lakosság kénytelen gyermekeit az oláh iskolába küldeni. Persze — folytatta emelt hangon — a lépett kormány nagynevű tagjai nem foglalozhattak iskolák szervezésével; mert sokkal dicsőbb dologgal: vallásháború szervezésével voltak elfoglalva.

A költségvetést ezután általánosságban egyhangulag elfogadták; holnap következik a részletes tárgyalás.

TÁVIRATOK.

— **Nemzetközi betörők működése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten, a belváros közepén, a vázei utcában lévő főtrafikba az elmúlt éjjel betörők látogattak el: s a nagy Wertheim szekrény feltörése után 1300 frtnyi készpénzt és bélyegeket elemeltek. Az eset fővárosszerte nagy szenzációt kelt, mert megint Risztics nyomára bukkantak, a ki most sűrű egymásutánban végzi a betöréseket.

— **Katasztrófa a tengeren.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnap reggel Brémából elindult „Elba“ nevű gőzös a nyílt tengeren összeütközött egy másikkal és elsüllyedt. Háromszáz kivándorló volt a hajón, köztük több magyarországi. Majdnem valamennyien vízbe fulladtak, csupán 23-an menekültek meg, a kiket a másik gőzös, a mely csak megsérült, Brémába szállított vissza.

Mint újabb sürgöny jelenti Brémából, a katasztrófa 47 kilométernyire történt a világító toronytól. A lökés és rázkodás rettenetes volt. Husz perc alatt az egész hajótest víz alatt állott. A második osztályu utasokból 5-en menekültek, az I. osztályuakból senki. A hajón 240 utas és 150 alkalmazott volt.

Művészet, irodalom.

Meglepetés a gyermekeknek. Gyönyörű naptárkával kedveskedik Pósa bácsi az ő kis olvasóinak, melyet az én Ujságom összes előfizetői kapnak. Egész kis meséskönyv, verseskönyv, képes könyv ez, de van benne sok hasznos tudnivaló, sok egyéb is a mi megtanítja a gyermekeket rendszertre, pontosságra. Pósa bácsi, aki annyi hivatással, annyi odaadással, olyan lelkiismerettel szerkeszti Az én Ujságomat, e naptárkát úgy állította össze, hogy az ne csak szórakoztatója, mulattatója legyen a gyermeknek, de egyszersmind vezetője, utmutatója, a rendszeretben, a pontosságban. Az én Ujságom előfizetési ára negyedévre 1 frt. A ki legalább negyedévre előfizet, ingyen kapja ezúta szép kedves naptárt.

Milleniumi magyar történet Az Athenaeum kiadásában megjelenő A magyar nemzet története című nagyszabású tíz kötetes diszmunkának kilencedik füzetét most hagyta el a sajtót. Ebben a füzetben az első kötet „A magyar királyság“ című ötödik könyvének folytatását találjuk Szent István király törvényének ismertetéséről szóló első fejezettel, melyet a második fejezet „Az ország állapota és népeisége“, a harmadik fejezet „Az ország kormányzása“, és a IV. fejezet „Belső háborúk. A kereszténység terjesztése“ cím alatt követnek Marcali Henrik kitűnő tollából. Ebben a füzetben is a legérdekesebb történelmi adatok vannak össze gyűjtve a magyar királyság megalapításának korszakából. Mindjárt a füzet két díszes műmelléklete is ezen legritkább történelmi adatok közül való. Az egyik műmelléklet a nemzeti muzeum egyik legbecsebb kódexének Hartvik „Szent-István legendája“ első lapjának nagy tökéletességgel előállított hasonmása, melyhez szöveg

olvasás és magyar fordítás van csatolva. A másik műmelléklet „a sarmisegethusai amphitheatrum“ távlati rajzát mutatja Szinte Gábor eredeti felvétele után. Egyes füzet 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr, félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Szerkesztői üzenetek.

I. E. Csakadia. Legyen önnek a hite szerint. Bizony gyöngécske. Talán jobban sikerülne, ha az ott történő dolgokat közölné velünk.

M. J. Hosszu-Hetény. Már két hete itt levő 50 krja iránt sziveskedjék intézkedni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Természetes szénsavdús savanyúvíz a mehat

AGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kihűtő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-
küldése **Édeskuty L.** udvari szállító által Budapest.

→ Kapható mindenütt. ←

OVA LITONK A CSEGUNKKEL VALÓ VISSZABÉSEK ELŐL

4. mag. kőr.

ALLAMVASUTAK GÉPGYÁRA
felülmúlhatatlan

GŐZCSEPLŐGARNITURAI
malom-és más ipari gépekre legalkalmasabb

COMPOUND-LOKOMOBILJAI
és egyéb gazdasági gépek
per mindig

IR. kir. Államvasutak gépgyára
VEZÉRGŐNYKÖZPONTJÁN

BUDAPEST
KÖZP. U. 41. sz. a.

JUTANYOS ÁRAK
TÖBBÉVI TÖRLESTES

KÖZEGEINK KÖZJEGYZŐI MEGHATALMAZÁSSAL BIRNAK

SZŐLŐ.

Egészben vagy részben már felújított szőlő kényelmes nyaraló illetve présházzal és forrásvízzel, nem távol a belvárostól, megvételeire kerestetik. — Értekezhetni Mária-utca 13. sz. alatt.

TAIZS JÓZSEF Pécssett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronylüsző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. etéle cikkek, olcsó áron.

➔ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➔